

כותבין אף לאחר מיתה.

ולא להקנות בשטר לאחר מיתה.

ואם לאו, אין כותבין. שמא לא התכוין להקנותו אלא לאחר מיתה, ואין שטר לאחר מיתה.

איתמר נאמרה מימרא זו בבית המדרש: רב יהודה אמר שמואל אמר: הלכה, שכיב מרע "כתבו ותנו מנה לפלוני", ובדקו ומצאו שכוונתו ליפות את כחו, כותבין ונותנין. כרבי יוחנן דאמר "תיבדק".

וזה כוונת רבי יוחנן שאמר "תיבדק".

מתיב רבי אבא בר ממל: שנינו בבריתא: בריא שאמר "כתבו ותנו מנה לפלוני" ומת, אין כותבין ונותנין.

וכן אמר רבא אמר רב נחמן, הלכה, כותבין ונותנין. כדברי רבי יוחנן.

מתניתין:

משמע, הא שכיב מרע, כותבין ונותנין?

בריא הכותב נכסיו לבניו, כגון הרוצה לישא אישה, ואינו רוצה שישתעבדו נכסיו לכתובת אשתו החדשה, ורוצה לכתוב נכסיו לבניו לאחר מותו והוא יאכל פירותיהם בחייו,

הוא מותיב לה והוא מפרק לה, במיפה את כחו. כנ"ל.

מבאר הגמרא: היכי דמי מיפה את כחו?

צריך שיכתוב "הרי נכסי קנויים לכם מהיום ולאחר מיתה", ומשמעות לשון זה: מהיום הגוף קנוי לכם, ולאחר מיתה תגמר המתנה, ותזכו גם בפירות⁽¹⁴³⁾.

קל-א & כדאמר רב חסדא לקמן בפרק מי שמת: אם כתב בשטר "וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא"⁽¹⁴²⁾.

אך אם לא כתב להם אלא "לאחר מיתה",

הכא נמי דאמר "אף כתובו וחתומו והבו ליח", משמע שכוונתו ליפות את כחו בשטר,

חיסדא, שאם כתב לו "וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא", ודאי כוונתו ליפות את כחו ולהוסיף לו קנין נוסף, ולא חוששים שמא גמר להקנותו רק בשטר.

142. דברי רב חסדא נאמרו לקמן בפרק מי שמת (קנב ב), גבי דברי שמואל, שהסתפק במתנת שכיב מרע שכתוב בה קנין, האם חיישינן שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר ואין שטר לאחר מיתה.

143. לכאורה קשה, כיצד מקנה לו את הפירות לאחר מיתה, והלא אין קנין לאחר מיתה? מבאר הקובץ שיעורים: כוונתו להקנות להם מיד את השדה על הזמן שלאחר מיתה. ואינו דומה ללוקח מכאן ולאחר שלשים יום, דהתם, בתוך שלשים יום אין לו כלום, ואילו כאן, מיד הוא שותף בשדה, שלענין הזמן של עכשיו היא שיכת לראשון, ולענין הזמן שלאחר

והקשטה עליו הגמרא מהא דאמר רב יהודה אמר שמואל, שכיב מרע שכתב כל נכסיו, אף על פי שקנו מידו אם עמד חוזר. ומשמע, שאם מת זכה מקבל המתנה במתנתו, אף על פי שכתוב במתנה זו קנין. ומוכח שלא חוששים שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר ואין שטר לאחר מיתה? מתרצת הגמרא, במיפה את כחו. ומבאר רב